

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120432867
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120432867.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, XXX XX B., o zaplatenie 13.036,13 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 13Csp/3/2021 -117 zo dňa 20.10.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v jeho napadnutej časti, t.j. čo do výroku II. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) v konaní o zaplatenie 13.036,13 Eur s prísl. rozhodol tak, že výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 144, § 145, § 257 zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Skonštatoval, že žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23.11.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 13.036,13 Eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.10.2021 žalobca zobral žalobu späť z dôvodu, že žalovaná v priebehu konania dlžnú sumu uhradila a žiadal priznať náhradu trov konania.

4. Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom súd prvej inštancie konanie v zmysle ust. § 144 a § 145 CSP zatavil.

5. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil v zmysle ust. podľa § 257 CSP. Uviedol, že v prejednávanej veci k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby, ktoré bolo motivované správaním žalovanej, pretože žalovaná dňa 20.09.2021 uhradila aj zostatok žalovanej pohľadávky. Z procesného hľadiska teda zastavenie konania zavinila žalovaná a žalobcovi by v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje vo výnimočných prípadoch, ktoré možno kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa, zmierniť nepriaznivý dopad právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vzal do úvahy osobné a majetkové pomery žalovanej, keď žalovaná aj jej manžel sú dôchodcovia, obaja majú vážne zdravotné problémy, o čom žalovaná predložila lekárske potvrdenie a z dôvodu insolventnosti u manžela žalovanej došlo uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2OdS/2/2019 -119 zo dňa 24.06.2020 k oddĺženiu a určeniu splátkového kalendára. Žalovaná spoločne s manželom tento splátkový kalendár dodržiavali a už v čase podania žaloby splácali pohľadávku žalobcu v splátkach určených podľa splátkového kalendára.

U žalovanej síce nebol podaný návrh na oddĺženie, resp. doposiaľ nedošlo k jej oddĺženiu, avšak vzhľadom na uvedené, osobné a majetkové pomery u žalovanej sú zložité a práve zlá finančná situácia viedla k tomu, že úver, ktorý bol predmetom tohto konania, nebol riadne splácaný. Zo správania žalovanej a jej manžela pred začatím konania je zjavná snaha riešiť vzniknutú situáciu. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých sa rozhodol pre aplikáciu § 257 CSP a žalobcovi, ktorému by inak vznikol nárok na náhradu trov konania, ich náhradu nepriznal.

6. Proti tomuto uzneseniu, a to výroku II. o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie právne odôvodnil v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie nepriznanie nároku na náhradu trov konania paušálne odôvodnil domnelou nepriaznivou sociálnou situáciou žalovanej, jej zdravotnými problémami, pričom o možnej aplikácii ust. § 257 CSP nemal žalobca žiadnu vedomosť, nebol mu poskytnutý priestor vyjadriť sa k zamýšľanému postupu, a tak mu súd odňal možnosť sa relevantne procesne brániť, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Mal za to, že prvoinštančný súd je v prípade použitia ust. § 257 CSP povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia, pričom poukázal na Uznesenie Ústavného súdu ČR, sp. zn. PL. ÚS 46/13 zo dňa 21.01.2014. Prvoinštančný súd aplikáciu ust. § 257 CSP odôvodnil oddĺžením manžela žalovanej. Ten však nebol stranou sporu a jeho majetkové, či iné sociálne (zdravotné) pomery boli pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania bez právneho významu. Na majetok žalovanej nebol vyhlásený konkurz a neboli preukázané ani jej tvrdenia o zlom zdravotnom stave. Predložené lekárske potvrdenie nepreukazuje zdravotné problémy žalovanej. Jeho obsahom je informácia o plánovanej liečbe a ďalšieho vyšetrenia jej manžela. Navyše, žalovaná po začatí sporu realizovala čiastočné úhrady, ktorými postupne vysporiadala uplatnenú peňažnú pohľadávku. V konaní tak nebola preukázaná obligatórna existencia takých výnimočných okolností, ktoré by oprávňovali aplikovať predmetné ustanovenie, keďže žalovaná vzhľadom na dodatočnú konvalidáciu svojho delikventného správania, nebola v zlej finančnej situácii a nebol dôvod na výnimočný postup zo strany súdu prvej inštancie. Navrhol napadnutý výrok o trovách konania zmeniť a trovy mu priznať.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná tak, že s odvolaním žalobcu nesúhlasila a uviedla, že všetky podľžnosti voči žalobcovi uhradila. Bol jej poskytnutý úver vo výške 15.000 eur, za ktorý mala zaplatiť 24.643,35 eur. S manželom sú dôchodcovia, z jeho dôchodku uhrádzajú splátky a z jej dôchodku hradia všetky životné náklady. Vo vzťahu k zdravotnému stavu predložila lekárske správy, z čoho vyplýva, že je onkopacientkou.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. m) CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu výroku II. o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že napadnutým uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 13Csp/3/2021-117 zo dňa 20.10.2021 bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby z dôvodu, že žalovaná v priebehu konania dlžnú sumu uhradila. Prvoinštančný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal aplikujúc § 257 CSP, čo v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôvodnil.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu aplikácia § 257 CSP je možná v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na stranách sporu. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane a aby neodporovalo dobrým mravom.

11. Náhrada trov konania nemá smerovať k potrestaniu neúspešného účastníka, ale k tomu, aby úspešnej strane boli kompenzované náklady potrebné k účelnému uplatneniu alebo bráneniu práva (viď nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 988/12 zo dňa 25.07.2012).

12. Pri rozhodovaní o trovách konania podľa zásady úspechu alebo zavinenia na zastavení konania, je potrebné vziať do úvahy zásadu účelnosti, zásadu primeranosti vzniknutých trov konania, ako aj postoj strán sporu v konaní, tiež musia byť zohľadnené aj iné okolnosti prejednávaneho prípadu. Aplikácia § 257 Civilného sporového poriadku pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, príslušný súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Takéto rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Rozhodovanie o trovách konania je v podstate druhotným aspektom konania, preto z pohľadu ústavnoprávnej udržateľnosti rozhodnutia nepovažuje za nevyhnutné, aby všeobecný súd za každých okolností poskytol stranám v konaní priestor, aby sa vyjadrili k potenciálnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku. Úlohou súdu nie je totiž len mechanicky rozhodovať o náhrade nákladov podľa výsledku sporu, ale zvážiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov.

13. Je možné konštatovať, že v prípadoch niektorých špecifických typov pohľadávok žalobcom, vzhľadom na tieto okolnosti, nemusia byť priznaný nárok na náhradu nákladov právneho zastúpenia (napr. uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 2777/11 zo dňa 27.12.2011 alebo nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 988/12 zo dňa 25.07.2012 vo vzťahu k uplatňovaniu pohľadávok mestských dopravných podnikov z nezaplateného cestovného alebo nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3344/12 zo dňa 24.07.2013 vo vzťahu k uplatňovaniu pohľadávok z nezaplatených televíznych poplatkov).

14. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade s poukazom na vyššie uvedené mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená, pretože súd prvej inštancie síce aplikoval správny právny predpis, aj ho správne interpretoval.

16. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

17. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva

základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku.

18. Vo vzťahu k aplikácii ust. § 257 CSP, odvolací súd opätovne uvádza, že toto ustanovenie predstavuje výnimku pri rozhodovaní o trovách konania. Účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Zo slovného znenia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomeroch všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie ust. § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.

20. Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu ust. § 257 CSP len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porovnaj napr. R 34/1982, R 23/1989). V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaná realizovala úhrady žalovanej sumy, čím jednoznačne prejavila ochotu dlh uhradiť aj bez súdneho konania, keďže splátky realizovala ešte pred začatím sporu.

21. V danom prípade ide o pohľadávku uplatnenú zo spotrebiteľskej zmluvy formulárovou žalobou, pričom v konaní neboli vyhodnocované prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, keďže žaloba bola vzatá späť pred jej prejednaním z dôvodu, že žalovaná uplatnenú pohľadávku uhradila. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu však známe, že žalobca si uplatňuje žalobami aj nároky, ktoré mu neprináležia.

22. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednávanej veci naplnené všetky vyžadované predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP tak, ako to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie trovy konania žalobcovi nepriznal, sú dané. Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pre ktoré aplikoval ust. § 257 CSP. Len na zdôraznenie správnosti ako aj k odvolacím dôvodom ešte uvádza, že žalovaná jednoznačne preukázala svoj nepriaznivý zdravotný stav, ako aj zlý zdravotný stav svojho manžela, tiež ich ekonomické a majetkové pomery a najmä ochotu uhradiť žalovanú sumu, čo aj zrealizovala. Teda aj jej postoj v konaní bolo potrebné vyhodnotiť pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Keďže žalobca je významným nebankovým subjektom, nepriznanie mu trov konania v prejednávanej veci nebude mať uňho tak nepriaznivé následky, ako by to bolo na strane žalovanej v prípade ich priznania v prospech žalobcu.

23. Pokiaľ preto súd prvej inštancie aplikoval ust. § 257 CSP, je jeho rozhodnutie správne a odvolací súd uznesenie v napadnutom rozsahu výroku o trovách konania ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1. V odvolacom konaní žalobca úspech nemal a úspešnej žalovanej z obsahu súdneho spisu trovy

odvolacieho konania nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).